

عنوان مقاله:

گذری بر آموزش صلح در افغانستان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی صلح پژوهی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

غلام احیا حسینی - دانشجوی دکتری مطالعات اسلامی در دانشگاه ارلنگن، استاد دانشگاه ابن سینا - کابل، معاون پژوهش دانشگاه المصطفی - کابل

خلاصه مقاله:

آموزش صلح میتواند به محصلان و دانش آموزان و دانشجویان کمک کند تا دانش و مهارتهای لازم را برای یک زندگی صلح آمیز و عاری از خشونت بیاموزند و این دانش و مهارت را در خانواده، تعاملات اجتماعی و در سطوح ملی و بین المللی به کارگیرند. متمم پیشنهاد یونسکو درباره آموزش صلح مستلزم این است که آموزش صلح به عنوان یک اصل فراگیر در آموزش به رسمیت شناخته شود. یعنی آموزش صلح وارد همه فعالیتهای تدریس شود. این سازمان مولفه های صلح را به شرح زیر اعلام نموده است: حقوق بشر؛ همبستگی و تعاون؛ حفظ فرهنگها؛ خود و دیگران؛ فراملیگرایی؛ حفاظت از محیط زیست؛ معنویت. در این نوشتار تلاش شده تا به طور خلاصه پیرامون این هفت عنوان و رابطه آن با آموزش صلح بحثی - هر چند مختصر- انجام گیرد. تلاش نویسنده بر این است تا این مولفه ها را با توجه به وضعیت افغانستان مورد مطالعه قرار دهد. بود یا نبود اینمولفه ها و ویژگیها، در ارتباطات فردی، در جوامع بشری و در قوانین حکومتی و نیز در موارد بسیاری از زندگی یک انسان تاثیر خود را دارد، بنابراین لازم است که صلح نه به عنوان یک مفهوم وسیع، بلکه به عنوان یک واقعیت ملموس آموخته شود و برای آموزش و ترویج آن از همه منابع و امکانات استفاده شود.

کلمات کلیدی:

صلح، افغانستان، آموزش، یونسکو، تدریس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/965968>

